

[Drachmann.]

— man er jo ikke beskeden i saa Henseende. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup tager ikke Afstand fra den Slags Krav, men det, der skal fyldestgøre dem finansielt, afviser man, og det, der skal muliggøre det for Danmark fremtidig at faa en mere alsidig og mere bæredygtig Udvikling, afviser man ogsaa.

Det er derfor, jeg med nogen Bekymring ser paa dette Forslag, det vil sige ikke paa selve Forslaget, men paa det, det er Udtryk for, nemlig at det stadig væk er et uløst Problem, hvad dette Land skal leve af. Vi har improviseret en Valutacentralordning, som alle ved gør sin Gavn og er uundværlig i Øjeblikket, men som vi ogsaa alle ved ikke kan fortsætte i det evindelige, og hvis Svaghed over for selve Produktionsproblemet er, at man netop ikke tør bygge noget bestemt op paa denne Foranstaltning.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Himmelstrup eller rettere sagt dette Land og dette Samfund: Hvad skal vi leve af herefter? Vi faar ikke Lov til at opbygge nye Produktioner bevidst med de Midler, der staaar til Raadighed. Vi har en tidsbegrænset, improviseret Ordning, Valutacentralen, som virker baade til det onde og til det gode — selvfølgelig ogsaa til det gode i visse Henseender, men som er præget af Usikkerhed. Vi ved, at det danske Landbrug har set sine bedste Dage, og de, der ikke ved det, er uansvarlige, lige saa uansvarlige som de, der bragte det til Afgrundens Rand under Venstres Førerskab, under den Mands Førerskab, der nu har foretrukket at forlade denne Sal — jeg vil ikke sige i god Tid, jeg synes, det er en slet Tid at forlade Arenaen paa, naar ens Politik bryder sammen. Hans Anskuelse var, at det blot gjaldt om at producere, Verdensmarkedet stod aabent o. s. v. Alt i dansk økonomisk Politik maatte vige for det danske Landbrug. Vi ved, at det, der blev Resultatet, er netop den Svaghed, som vi lider under i Dag, nemlig at den danske Økonomi er saa ensidig og netop derfor saa uhyre saarbar, som Tilfældet er.

Jeg gør disse almindelige Bemærkninger, fordi jeg stadig savner Anvisning paa dette: Hvorledes vil man løse dette Problem? Hvorledes vil man skabe nye Produktioner? Skal vi med de gamle Fraser, skal vi med det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Mangel paa Loyalitet overfor de saglige Problemer lade det hele glide videre, eller skal vi ikke i Tide forstaa, uanset hvad der smager os af Teorier,

Dogmer og gamle Anskuelser — ogsaa vi maa forlade mange af vore, bevares vel —, at bygge noget nyt op i dette Land til Erstatning for det, der er tabt? De Mennesker, der tror, at det gamle kommer tilbage, at pludselig en skønne Dag er alle Grænser aabne, og saa strømmer det igen ud over Verdensmarkedet med dansk Smør og dansk Bacon og dansk alt muligt, som ingen kan undvære, som det daværende ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, ja, de aner jo ikke, hvordan denne Verden ser ud, de har ikke Begreb om det, de har med at gøre, lige saa lidt som de havde Begreb om det, dengang de desværre førte Landet frem til Nederlag og til den skæbnesvangre Afgrund, som vi nu er nede i.

Hvis man ser paa vort Naboland Sverige, vil man se et lysende Eksempel paa et Land, som, slet ikke i Kraft af naturlige Rigdomme, som man herhjemme tror, men ganske overvejende i Kraft af en sund, maalbevidst, fordomsfri økonomisk Lovgivning har forstaaet at alsidiggøre sit Erhvervsliv i Tide. Det, der bærer Sverige oppe, er nemlig slet ikke de naturlige Industrier — tværtimod har det vist sig, at disse Industrier i særlig Grad har lidt under Krisen —, men det er de toldbeskyttede Hjemmemarkedindustrier, der gør Sverige til et Land, som vi desværre maa se op til, og som vi maatte ønske, vi var paa Linie med i valutamæssig og i økonomisk Henseende. Svenskerne har en fornuftig Toldlovgivning, ikke overdreven, ingenlunde amerikansk — en Betegnelse, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup nu vilde hæfte paa disse beskedne demokratiske Toldsatser, som han i øvrigt selv tidligere har været med til i alt Fald at udklække Spiren til —, men en fornuftig og maalbevidst Toldlovgivning, der i Tide har udviklet og styrket et alsidigt Erhvervsliv i Sverige, som nu gør det muligt, at dette Land uden Valutarestriktioner, uden alt det, som jo egentlig er en national Jammer for os, Forbud mod udenlandske Koncertsangerinders Optræden, og jeg ved ikke hvad, Ting, som maaske ikke spiller stor Rolle i det hele, men som alligevel tyder paa, at vi er langt ude i det tragiske i vor Valutasituation, at dette Land uden alt det, der hemmer os baade i stort og smaat, kan føre en sund Valutapolitik og en sund økonomisk Politik — jeg kan godt sige, at dette ogsaa gælder den skattemæssige Politik derovre. Men dette skal jeg altsaa lade ligge, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kan blot tænke lidt over det, naar han en anden Gang vil holde en af sine store Lovprisningstaler over den her i Landet siddende Regering.